

En morgon i mars

Linnea Strand, Kyrkby högstadieskola

Jag vaknade när en kall vattendroppe föll ner på mitt huvud. Jag hörde inte mycket över regnet men lyssnade ändå uppmärksamt efter ljud från möjliga hot. Jag hörde inget speciellt och kände mig lugn för stunden. Fler vattendroppar föll på mitt huvud och jag märkte att kartongen som var mitt tak hade en reva. Jag funderade på att flytta mig lite och försöka somna om, men jag var redan klarvaken och kände mig vrålhungrig. Jag hade inte hittat mycket att äta igår så jag bestämde mig för att gå och leta upp något att äta. När jag gick ut ur den smutsiga gränden kunde jag inte undgå att tänka på hur det skulle vara att bo i ett varmt och tryggt hem, med en familj som brydde sig. Plötsligt kände jag mig tom, och det berodde inte på min hunger eller kylan som trängde in i mörget. Jag såg in genom fönstren på lägenheterna jag passerade. En gammal dam stod och pratade i telefon samtidigt som hon drack kaffe. Jag kunde nästan känna doften och värmen fast jag var ute i kylan. Genom ett annat fönster såg jag en familj som åt frukost. Jag ruskade av mig känslan av saknad och försökte tänka på något annat. Trottoaren var förvånansvärt tom, men vägarna var lika fulla på bilar som vanligt. Det fanns bilar i alla färger och av alla märken man kunde tänka sig. I vårluften kunde jag känna alla möjliga avgaser. En man slängde ut en brinnande cigarett ur fönstret på sin bil. Vuxna var på väg till sina arbetsplatser. Många arbetade hela dagarna, för att sedan åka hem och ta hand om sin familj utan att hinna göra något annat. Jag svängde runt ett hörn och såg en McDonald's. Där kunde jag kanske hitta mat. Jag gick till baksidan och började rota i en av de enorma soptunnor som stod bakom. Jag började drömma om varm, färsk mat. Aha! Jag hittade en hel hög med gamla hamburgarbiffar, som jag genast slukade. De smakade lite unket, men för mig var de lyx. Under dem fanns en gammal sko. Jag undrade vems skon hade varit? Kanske hade den varit någons favoritsko, kanske hade någon bara använt den en gång. Någon kanske hade föredragit en annan färg och därför slängt den. Den kunde ha tillhört någon som inte längre levde. Det kändes lite obehagligt att tänka på att saker som för en person var viktiga under livet kunde vara oviktiga för andra som senare såg dem, när de bara var kvarlämningar efter någon. I vilket fall som helst var den inte trasig eller i dåligt skick och borde vara någon annanstans. Jag tänkte precis rota lite till när en kvinna kom ut och såg på mig som om jag var det äckligaste hon någonsin sett. "Stick härifrån! Schas!"

skrek hon. Jag stannade inte kvar för att leta efter mer mat utan kilade snabbt därifrån. Hon hade bara behövt se på mig i några sekunder för att ogilla mig. Jag hade inte valt att leva som jag gjorde, jag var helt enkelt oönskad och hade ingen annanstans att ta vägen. Jag rundade några oljepölar i gränden och en gammal plastflaska. Det regnade fortfarande och vid det här laget var jag helt våt. Jag ville bara stanna upp för att vila, men visste att jag inte tryggt kunde göra det här. Lite längre fram såg jag en busshållplats. En bil tutade på avstånd och fick mig att hoppa till. Jag fick en plötslig impuls att hoppa på nästa buss ut på landet. Jag hade inget att förlora, då min blöta sovplats inte kändes särskilt lockande. Jag tänkte på alla möss som säkert bodde på landet. De skulle utgöra en stadig kost. En röd buss närmade sig mig. Dörrarna öppnades och människor steg av och på. Dofterna av olika parfymer nådde mig när en grupp kvinnor passerade mig. Jag tvekade en sekund, men gick också på bussen. Jag letade upp ett tomt säte och rullade ihop mig som en boll. Jag förundrades av värmen i bussen. Jag orkade inte bry mig om att tvätta min päls eller om att katter var förbjudna på bussen, utan kände bara förväntan inför mitt nya liv. Kanske skulle min dröm slå in.

Juryns motivering:

En välskriven, tankeväckande och trivsamt text som känns både klassisk och fräsch. Med stor empati och gediget hantverk lyckas författaren på ett naturligt och otvunget sätt skriva fram en huvudkaraktärs sinnevärld - och ändå överraska läsaren!

Jurymedlemmarna Mikael Gros, Katariina Salo och Ellen Strömberg